

Vårtegn

Et spill om hvor mye jeg hater deg

Vårtegn er et morsomt rollespill for fire spillere. Det er meningen at det skal ta en drøy time å spille.

Det eneste dere må huske på når dere spiller er å holde dere på matta. Ikke begynn med spør konflikter eller kreative hendelser. Ingen kan dø, det blir ingen voldtekter eller ran, ingen narkotikaskandaler og ingen flykter landet. Det er bare Oslo om våren.

Kjernen i spillet er enkel: To hovedpersoner skal som regissører av hverandres liv skape kvalm og ubehag for den andre. De har hver sin støttespiller som alliert i denne tåpelige kampen.

Alle scenene skal improviseres rolig fram, og alt som blir sagt i spillet må godtas.

Del I: Mars

Det er mars i Oslo. Snø i gatene, fremdeles kaldt. En kjedelig og anonym måned.

Først skal dere fordele roller. To av spillerne er hovedpersonene. De liker ikke hverandre. De andre to er støttespillere for hver sin hovedperson. Støttespillerne skal hjelpe sin hovedperson og motarbeide den andre. Enkelt og greit.

Hovedpersonene er mellom 20 og 30 år gamle. De skal ha navn og ett eller to stikkord som beskriver dem. Velg normale stikkord, for eksempel *student, frisør, festglad* eller kanskje *elskønsyk*. Ikke velg sånn *pedofil, statsminister* eller *marsboer*. Hovedpersonene kjenner hverandre og vanker i samme vennekrets.

Så skal dere spille to raske scener hvor dere blir litt kjent med hovedpersonene. De foregår sånn at hver støttespiller spiller morra til "sin" hovedperson som ringer og hører åssen det går. Morra vet mangt og mye som foregår i livet til sitt kjære barn, og spør og graver om hvordan det går med forskjellige ting på jobben, i kjærlighetslivet og med helsa. Morra nevner alltid den andre hovedpersonen så vidt også, så vi får et visst innblikk i hva slags forhold de har med hverandre. Men ikke prat for lenge med morra di.

Del II: April

Det er april i Oslo. Noen få bestebrov titter frem. Påsken er i april i år.

Mesteparten av dette spillet foregår i april. Dere skal spille scener helt til dere enten har spilt 8 scener eller dere mener det er på tide å slutte. Hver scene skal ta 3-5 minutter.

Kjernen i scenene er at regissøren setter en scene, gjerne på en måte som stiller hovedpersonen i et litt dårlig lys (som beboer av en skitten leilighet, gjest på en dårlig restaurant eller eier av en eller annen pinlig gjenstand), og deretter introduserer biroller som regissøren ikke vet om kommer til å være vennlig eller uvennlig innstilt mot hovedpersonen. Deretter bytter man om sånn at regissøren blir hovedperson og omvendt.

Her er detaljene:

Den ene hovedrollen er regissør for scenen, den andre hovedrollen er deltaker. Dere bytter om på hvilken hovedrolle som er regissør for hver scene.

Regissøren forteller hvor scenen finner sted og hvem som er tilstede, og bestemmer når scenen er over. Regissøren kan ikke instruere rollene på noe vis eller komme med ytterligere

informasjon om stedet når scenen er satt i gang. Regissøren bør huske på at scenene ikke skal vare så lenge.

Regissøren introduserer inntil to biroller, og kaster mynt og kron om hvilken av støttespillerne som spiller dem – regissøren vet altså ikke først om birollen kommer til å være vennlig eller uvennlig innstilt overfor hovedrollen. Når en birolle introduseres får den et navn og inntil to stikkord. Dette skrives ned så alle kan huske det. Regissøren vet altså ikke hvem som kommer til å spille den første birollen, mens den andre birollen går til den andre støttespilleren.

Støttespillerne prøver å hjelpe hovedrollen de er støtte for og komplisere situasjonen for hovedrollen de ikke er støtte for. Støttespillerne får tildelt roller og kan tolke dem fritt. De må prøve å bevare en viss kontinuitet og de bør holde seg på matta. Birollene er ikke automatisk snille eller slemme ut fra hvilken støttespiller som får dem. Man kan gjerne spille biroller som er sympatisk innstilte, men bare veldig klossete, løsmunnede eller dumme – eller biroller som er fiendtlig innstilte men har gode nyheter.

Det finnes ikke flere enn fem biroller i hele spillet. Når den femte birollen er introdusert har vi hele bøtteballetten klar. Vi kommer ikke til å møte flere biroller i dette spillet. Og nei, mødrene deres teller ikke mot disse fem. De kan ringe når som helst.

Regissøren kan introdusere sin egen rolle, men kan ikke introdusere flere biroller da. Det vil si at regissøren kan sette scener hvor maksimalt begge hovedrollene og to biroller er med, så lenge regissørens egne rolle er den siste som introduseres.

Del III: Mai

Det er endelig mai i Oslo. Sola skinner og vi feirer vår stolte nasjon.

På 17. mai møtes alle rollene til grillfest for å feire at vi har en grunnlov. Alle har på seg dress eller bunad. Denne festen spilles ut som følger:

Støttespillerne kan i samarbeid (de må være enige) velge 1-2 av følgende ting som har skjedd siden sist eller skal skje nå:

- En hovedperson mister/har mistet noe viktig. Jobben, huset, bilen eller noe annet.
- En hovedperson får noe viktig. Ny jobb, nytt hus, gavekort på drømmeferie eller noe annet.
- En birolle frir til en av hovedrollene.
- En birolle forlater en av hovedrollene for alltid.

Begge støttespillerne kan introdusere biroller fritt, men må fortsatt kaste mynt og kron om hvem som skal spille hvem. De kan introdusere inntil alle fem birollene, så samme spiller kan i teorien ende opp med å spille fem roller. Det kan bli litt kaotisk, men hvis dere holder dere på matta så går det nok bra.

Scenen er over når begge hovedpersonene har gått fra festen. Det bør vel gå radig etter alt som skjedde i april.

Hurra for 17. mai!